

1443.

27

Q. F. F. Q. S.
MEDITATIONES PHILOSOPHICAE
MEDICAE

DE
F L E T V,

QUAS,
ANNUENTE DEO TER OPT. MAX.

Ex Auctoritate Magnifici Rectoris,

D. JOHANNIS WESSELII,

S. S. THEOL. DOCT. EIVSDEMQUE IN ILLVST. ACAD. LVGD. BAT.

PROFESSORIS ORDINARI ET ECCLESIAE IBIDEM PASTORIS.

NEC NON

Amplissimi SENATVS ACADEMICI Consensu,

& Nobilissimae FACVLTATIS MEDICAE Decreto,

PRO GRADV DOCTORATVS,

Summisque in MEDICINA Honoribus & Priuilegiis,

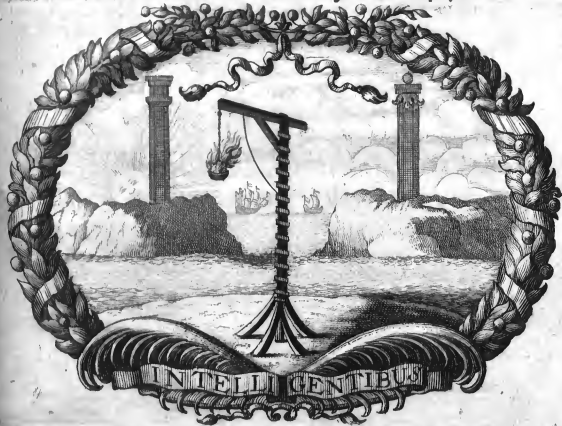
rite ac legitime consequendis,

Publico ac sollemnni Examini submittit

JOANNES FREDERICVS SCHREIBER;

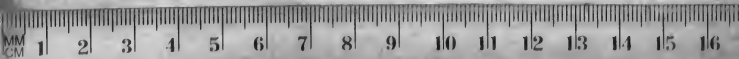
Regiomontanus Borussiae.

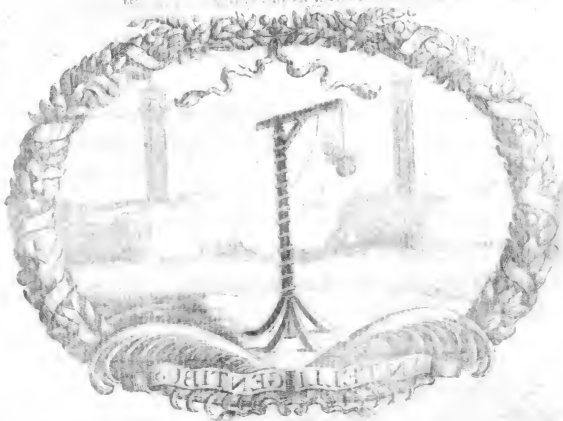
A. P. C. N. c1010ccxxiix. Ad diem xix. Junii. hora locoque solitis.

LVGDVNI BATAVORVM.

Apud CONRADVM WISHOFF, A.P.C.N. c1010ccxxiix.

W. B. ALLEN, BOSTON, MASS.
PUBLISHED BY W. B. ALLEN, BOSTON, MASS.

V I R I S

CELEBRIMUS,

M H A H

FREDERICO RVYSCHIO,

ANATOMES AC BOTANICES PRO-
FESSORI AMSTELRAEDAMENSI; SO-
CIETATVM; IMPERATORIAE GER-
MANAE CVRIOSORVM; REGIARVM-
QVE; ANGLICANAE AC PARISIEN-
SIS; MEMBRO,

PRINCIPI ANATOMICO;
VLTRA DVODEVIGINTI LVSTRA SENI;
PER DVODECIM ANATOMICO,

VT

JOANNI BERNARDO
HAHN,

S. S. THEOLOGIAE DOCTORI, IN-
QVE ALMA PREGELANA, LINGVA-
RVM ORIENTALIVM PROFES-
SORI ORDINARIO

PRINCIPALIS ANATOMICO,
ALTRA DVODEVIGINTI ANNI,
CONVOCATA MEDICINA

*Meditationes hasce, cum, honoris ergo,
tum, testandae reverentiae causa,
ob praestita bene multa, pio
animo inscribit*

T

JOANNES FREDERICVS SCHREIBER:

(a) Post expirationem, inspiratio labia: pallo fore inter

MEDITATIONES PHILOSOPHICAE.

MEDICAE

DE

FLETV.

§.

n homine *flente* obseruantur sequentia:

- (a) Affectus quidam animi.
- (b) Qui quo clariori uel obscuriori doloris ideae iunctus, eo sequentia adparent magis, uel minus.
- (c) Inspiratio magna.
- (d) In momento uero respirationis secundo aer concutitur, diu, & uarie, in pulmone, per machinas respirationis, aere non renouato: uel aer omnino ibi retinetur quietus, donec fiat
- (e) Exspiratio ingens.
- (f) Cum suspirio.

6. I MEDITATIONES PHILOSOPHICAE

- (g) Post expirationem, inspiratio subita: nullo fere inter-
cas intervallo.
- (h) Caput, uel flexum anterius, uel nutans, uel fultum.
- (i) Tumor uenarum colli ac capitis.
- (l) Pulsus exilis.
- (m) Circum praecordia anxietas.
- (n) Corrugata deorsum frons.
- (o) Labium inferius eleuatum, uarie, deformiter: labiorum
uero anguli fursum oblique ducti, ut in risu.
- (p) Oculi fere semper clausi, ac praecipue quidem duobus
primis respirationis momentis.
- (q) Lacrumae, pro diuturnitate fletus, uariae copia.
- (r) Adplicatio muccinii, uel manus, ad oculos, pro abs-
tergendis lacrumis.
- (s) Emungendi nares, post diuturnum fletum, necessitas.
- (t) Singultus in magno & diuturno fletu.
- (u) Et exspiratio sublimis.
- (x) Saepe clamor ingens, infantibus praecipue.
- (y) Quo si prohibentur, leniter concutiunt aërem, nec re-
novant.
- (z) Inque expiratione ualde suspirant.
- (aa) Post, adfectu sedato, haec (a--z) sensim cessant omnia.

(§. 2. *Adfectus in mente* est uehementior appetitus sensiti-
uus, uel talis auersatio: *in corpore* uero est, uel inordinatio
celeriorque, uel impeditus, traiectus humoris neruei per
uasa sua. Ob perpetuum fere amborum horum concur-
sum, ambo, generali *adfectus* titulo, comprehenduntur.

§. 3. In originem *adfectus corporis* (§. 2.) nemo hactenus
recte

recte inquisiuit. Haud enim producitur a praecedente *adfectu mentali*. (§. 2.) Corpus etenim nostrum ubique debet esse tale: *influxusque physicus est terminus inanis*. Experientia autem non *influxum* talem: sed solum horum (§. 2.) concursum demonstrat. Annon uero produci potest ab *ideis materialibus*? Immo uero; & in primis ab iis, quae *imaginationi* repraesentandae adsunt. Quid? quod in crassioribus humoribus, secreturis nerveum, fomes *adfectuum* (§. 2.) singularium latere possit. Docent satis *temperies singulares* hominum. Et inde solum singulorum *adfectuum* (§. 2.) ortus demonstrabitur olim.

§. 4. Singulis quoque *adfectibus* (§. 2.) determinatus liquidi nerui motus in hos, uel illos musculos uidetur proprius: quo de obseruando nemo cogitauit hactenus. In *fletu* saltem; quantumcumque rem uoluam, uidentur conuelli musculi, *stringentes glottidem*: quique a neruis, *opthalmico, infra-orbitali, tertio ramo quintae conjugationis, & a superiore pedis anserini ramo*, illorum propagines sortiuntur: *frontales; superciliarum corrugatores; orbiculares palpebrarum; ciliares: eleuatores labiorum communes: zygomatici maiores: ac depressores labii inferioris proprii*: unde contingunt (§. 1. n. o.) Fit id uero, modo, mihi hactenus ignoto: adtamen explicatur fletum illud sumendum est. Arctam uero glottidem a frigore, eam constringente, cum ARISTOTELE deducere non audeo: quum id numquam ibi possit esse tantum. An a neruo *intercostali* deduci hic potest *praecordiorum anxietas* (§. 1. m.), descriptaque conuulsio, brutisque negari fletus, eonimine, ob defectum ita nexorum neruorum? sic putat WILLIS *de anima brutorum & de neruorum usu*. At; ficta haec sunt omnia, fidelioribus quippe observationibus *Anatomicis* aduersa.

§. 5. In quibusdam ergo *adfectibus* (§. 2.) cor, in dato tempore, contrahitur uelocius: hincque adceleratur humorum motus, eiusque sequuntur effecta. Tales in primis sunt *gaudium & ira*. §. 6.

§. 6. In aliis uasorum sphincteres, contracti subito, arteriosum sanguinem uersus cor repellunt: ut patet, ex pallore, palpitatione cordis, & retentione menstruum, in *constrictione* & *terrore*.

§. 7. In aliis tandem humoris neruei motus est tardissimus: hinc & actio uasorum ceterorum in humores nulla fere: circulatio torpens (§. 1. 1.); extremorum frigus; & insensibilis perspiratio retenta. Talis est *tristitia*, antecedens *fletum*.

§. 8. Oborto tali adfectu (§. 7.), *constrictisque musculis glottidis* (§. 4.), *si fiat inspiratio* (§. 1. c.); dico: *euentura esse ea omnia, quae observantur in* (§. 1. d. m.)

I. Inspiratione enim facta, musculi respirationis uitales ac uoluntarii nil fere agunt; (cum ob praesentiam causae, unde exspiratio: tum ob (§. 7.) uel facile sunt superandi: cartilagine ergo costarum nitentur in expulsionem aeris: hic autem, exire nescius, *per hypoth.*, infinite quidem compressibilis, infinita quoque ui resistit. Alterne ergo agunt duo corpora, uehementer elastica: sicque fit respirationis motus quidam, aere licet non renovato (§. 1. d.) *Quod erat prius.*

II. Sint jam omnia eadem, ut ante; per omnem aeris reactionem, aequalem actioni dictarum cartilagineum; ingentem ergo; quin & auctam per thoracis calorem; expansi pulmones adprimuntur diaphragmati, membranisque, costam fuccingenti & mediaestino: mox uero cogentur in minus spatium: sic ergo uenae euacuantur semper, impediuntur arteriae, sanguisque ibi potius conuassatur, repitque per conuiuentia uasa, quam quod transmittatur per libera: liquidiora exprimuntur, remanentibus crassioribus, inter fines arteriae pulmonalis & dextrum cor. Ita ergo sentitur quaedam circa praecordia anxietas: (§. 1. m.) *Quod erat posterius.*

§. 9. Summo ergo diuturnoque *fletui* superuenire posse uidetur *uera peripneumonia*.

§. 10. Et constat quoque altera mortis a fletu (§. 8.) caussa, solis uero infantibus propria, ubi suffocantur a *conuulsua angina*; a coagulato forte in pulmonibus, per tantam moram, cruore.

§. 11. Jam; quum sanguis arteriosus pulmonalis sese omnis euacuare nesciat (§. 8. 11.); aorta, libera, proiciet ad-cepta ubique, reditura a capite in uenam cauam superiorem: inde ergo *uenarum tumor* (§. 1. i.).

§. 12. An in adultis, nulla tristitia ad fletum perducendis, canalis arteriosus oualeque foramen, aperta sunt, uel eorum alterutrum? An uero neutrum horum huc quidquam facit?

§. 13. Tanta ergo mora rarefactus, tantaque ui, pulsus, repulsusque, in pulmonibus, aer (§. 8. 1.), paralyticis glottidis musculis factis, exploditur, ingenti ui: fitque *expiratio* (§. 1. e.); eademque, quandoque, *sublimis* (§. 1. u.), cruore iam lentissime moto in arteriis pleumonice: & sequitur, easdem ob causas, talis *inspiratio* (§. 1. f.)

§. 14. *Suspirium* quoque (§. 1. f. z.) obrutos notat pulmones, fitque, eorum expediundorum gratia: adestque *difficili* quomodocumque, & *sublimi* respirationi (§. 13.).

§. 15. Diaphragma a tot alternis uibrationibus (§. 1. d. 8.), in diurno fletu, conuulsus redditum, sursum fertur deorsumque: sicque ex *aspera arteria* eliditur sonus, in ea fractus; fitque *singultus*. (§. 1. t.)

§. 16. Absque respiratione ergo nullus fletus possibilis. (§. 8.)

Fœtus ergo naturaliter plorare nequit: ei uero simile quid obseruatum umquam si est, fœtum spirasse, certum fuit.

§. 17. Neque in somno quis flebit (§. 2. 4.); an uero in somnio? Videtur.

§. 18. *Glandula innominata*, aspera & inaequabilis, duobus constans lobis, sibi mutuo incumbentibus, notante VVINSLOVV, descripta habetur in *Institut. Medic.* ILL. BOERHAAVE §. 512.

§. 19. Ductus eius (§. 18.) excretorios, per internam su-

terioris palpebrae membranam se penetrantes, primus, demonstravit, sed in uitulo, STENONIS de *glandulis oculorum* Fig. 1. Post eisdem in uariis brutis uiderunt alii. In homine eos haecenus uidit nemo: eorum uero praesentiam docent *αναλογια*; glandularum conglomeratarum communis indoles; natura sibi constans: certusque eorum effectus.

§. 20. Euictum tamen est, & iam a STENONIS l. c.; ibi, & solum (§. 18.), lacrumarum fieri secretionem ab arterioso cruore, per externas iugulares adlato, modo, in *οικονομικῃ* corporis uulgari. Sicque cadunt erroneae *maiorum*, circa hanc rem, fictiones: de lacrumali glandula in angulo oculi interno, secernente lacrimas, solorum tamen brutorum propria, demonstrante DV VERNEY; de punctis lacrumalibus, usque in cerebrum communicantibus: de lacrumis, per bulbum oculi transfudantibus; uel excrementis, a nutritione oculi, eiusque humorum, reducibus, uel uapore sanguineo, in oculis in aquam uerso, ut finxit CARTE-SIVS; & innumera alia.

§. 21. Vetus uero obseruatum, quasi uberiores dextro oculo essent lacrumae, nec experientiae, nec rationi innititur.

§. 22. Pro liquidiorum humorum copiosiore adplicatione ad glandulam (§. 18.); copiosior erit lacrumarum secretio.

§. 23. Idemque erit effectus (§. 22.), uenis, quacumque de causa, impeditis; determinatione interim facta ad illam glandulam (§. 18.). Sic enim fit in omnibus officinis secretoriis.

§. 24. Itidem uerum est idem (§. 22.); quo laxiora sunt eius uasa: nam uel sanguineae uisae sunt lacrumae, a retentis menstuis: ut & lacteae: per solam certe *ανατομικῶς*.

Hinc citius plorant infantes & feminae.

§. 25. *Venis iugularibus ligatis, canis fundit lacrimas, caputque*

putque adipit hydropicum. LOVVER *de corde* p. 125.

§. 26. Quum ligatura non, nisi transitum neget liquido, per uenas fluxuro: idem erit effectus (§. 25.), itinere illo, quacumque de causa, imperuio.

§. 27. Si iam contingant dicta (§. 8. 23.); uidentur lacrumae: & homo *flebit*.

§. 28. Hinc (§. 25.) mulier, saepissime lacrumabunda, post mortem, ostendit cerebrum humidissimum, ut ex eo, tanquam spongia, exstillarit serum. DIEMERB. Anat. L. III. C. XV.

§. 29. Manifesta quoque est *risus* & *fletus*, adfectuum (§. 2. 5.) oppositorum, in corpore *identitas*; nam eadem fere, quae in *fletu*, ibi sunt *Φαινομενα* (§. 1. d. e. i. o. 4.); eademque causa (§. 8.); LOVVERI enim explicatio adhuc minus adridet: Et uidetur; cur infantes, & melancholici, illico ridere possint, & contra? Et, post risum, cur fletus sit uiolentior? Et, quo modo, in his explicandis, decipiat DIEMERBROECK?

§. 30. Quia eadem (§. 27.) adcidunt edituro acutissimum sonum; & ille lacrumabitur.

§. 31. Et, ubi, quomodocumque, illa impeditur circulatio (§. 8. 26.), semper adparent lacrumae.

Hinc in uomitu lacrumae; conuulsiui enim musculi abdominales, diaphragma, uentriculus, idem efficiunt.

Et in caloris stadio in febribus intermittentibus lacrumae; praegressum enim frigus sic contraxit omnia uasa, ergo & pleumonica, ut transitus humorum saepe nullus sit, uel fiat eorum ibi coagulatio: frequens hinc mortis causa: laxatis uero, per sequentem calorem, uasis, iam adfunt lacrumae.

§. 32. Ex dicta uero causa (§. 23.) intelliguntur sequentia; praesertim, si addideris, caput nullo impediari musculo, uel pinguedine: Nempe:

A nimio uino, semper alta petente, lacrumae.

Phreniticis lacrumae. AVICENNA. BELLINI.

In acutis, ceteris omnibus male euntibus, lacrumae spontaneae mortem: reliquis uero non exitiis, haemorrhagiam narium praenuntiant. HIPPOCR. 1. *Epidemic.* Priores enim phrenitidem futuram: posteriores uero *νεκρον* bonam notant: in utroque casu maior est ad caput determinatio.

In febribus diariis, a vigiliis, lacrumae. AVICENNA. Vigiliae nimirum ubi natae a nimio uersus caput motu humorum.

Quibus capitis dolor, adfidae sunt lacrumae. CASSIVS in *Problem.* Eadem de causa.

Quin & in *αποπληξια* saepe, & post eam, minima de causa, sunt lacrumae: ut contigit, illa praegressa, MALPIGHIO. BAGLIV in *litteris.*

§. 33. Quum & feminae obesiores maribus communiter, adipe, comprimente uasa omnia, humores ibunt in liberum caput: haecque altera videtur causa (§. 24.), cur in *fletum* sint procliuiores?

§. 34. Tertia ergo mortis causa (§. 9. 10.), post diuturnum fletum, & praecipue plethoricis, est *αποπληξια*: cui tamen auertendae prospectum est per ualuulas, internis iugularibus uenis innatas, auersamque insertionem uenarum in finem tertium Veterum.

§. 35. Hinc quoque nimis alte canentes (§. 30.) cadunt apoplectici.

§. 36. *Musculus orbicularis palpebrarum* (DOVGL. M. R. p. 13. COVVP. A. R. F. 1. BB.), conuulsus (§. 4.), claudit oculum, uersus eius internum angulum; bulbumque, conspirantibus quatuor rectis musculis, reprimendo, glandulam (§. 18.) comprimit, ac emulget, lacrimas uersus dictum angulum determinat: unde lacrumarum secretio fit copiosior (§. 23.) Iuuat eam applicatio muccinii uel manus (§. 1. v.) Quin & hoc ipso solui potest problema: *Lacrumari, quando lubet.*

Stillicidium uero narium (§. 1. s.) explicatum habetur alibi.

§. 37. In omni adfectu nifus est in uocem edendam: ergo & in fletu (§. 7.), acutus ergo. sonus editur a flentibus, ipsis quippe proprius, ob contractam glottidem (§. 4.). Clamor uero semper est expirationis uehementiae proportionalis.

§. 38. Adcumulatis ergo ita humoribus ubique, ob imminutam perspirationem (§. 7.); & quidem in primis inter praecordia & caput: corpus sentitur onustum ac graue, ab intropulso perspirabili, & accidunt (§. 1. h.).

§. 39. Quomodocumque ergo egeratur excernendum (§. 38.); leuabitur flens: sed praecipue lacrimis: (§. 1. h.); inde, iis egeri dolorem, leuari aerumnas, ac flere quamdam uoluptatem fatentur omnes.

§. 40. *Dolor in mente* est absentia boni, iuncta sensui absentiae illius, & momenti eius, uel distincte, uel confuse percepta: uel est sic percepta mali praesentia.

§. 41. Huiusmodi dolor (§. 40.), *adfectui mentali* (§. 2.) coniunctus, in corpore harmonice concurrentem habet motum humoris neruei languentem (§. 7.). Perpende tales adfectus (§. 7.) omnes. E contrario: praesentia boni; eiusque, & momenti eius, perceptio quaecumque: uel & absentia mali, concurrit cum citatiore eiusdem humoris in corpore motu. Sic intelligitur (§. 1. b.)

§. 42. Jam (§. 2--42.) satisfactum est omni *φαινομενον*; *fletusque* dari potest definitio realis sequens: *Fletus humanus est actio C. H. composita, ubi; praesente adfectu quodam, tristi plerumque, conuulsisque musculis quibusdam faciei, & glottidis; aer, in pulmonibus clausus, pulsus, repulsus, integram uenarum in cor dextrum euacuationem impedit, aorta interim suppeditante materiem lacrumarum glandulae innominatae, expressae per orbicularem palpebrarum, aliaque externa.*